VÉGIDŐK A PRÓFÉCIÁKBAN

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2026. november 08.

A mai tanításban is a végidőkkel fogunk foglalkozni. Ez a téma mindannyiunkat érint, mindannyiunk számára lényeges, ezért erről szeretnék ma beszélni. A végidők próféciáiról, illetve a Jelenések könyvéről volt szó az elmúlt két alkalommal, amikor szolgáltam. A Pax TV nézői abban a kiváltságban részesülhetnek, hogy ma ennek a tanításnak az első részét láthatják délután négy órakor, úgyhogy ti már előrébb vagytok. Ez a tanítás majd valamikor három-négy hét múlva fog csak eljutni hozzájuk.

Az előző két tanításban volt szó a Jelenések könyvéről, mégpedig azt is két részre osztottuk, az 1–5. és utána a 6–22. részig. Ott is elmondtam, hogy nem bonyolódtunk bele a részletekbe, mert nagyon összetett ez a téma, de egy dolgot szeretnék, és a mai tanításnak is ez a célja, hogy a nagy képet lássátok és ne vesszetek el a részletekben. Én hiszem, hogy Isten Szelleme fog nekem abban segíteni, hogy ezt sikerüljön láttatni veletek. Azt, hogy ezt ma be tudom-e fejezni, nem tudom, viszont egy dolgot tudok, hogy nem szeretnék rohanni ezzel a résszel, főleg azért nem, mert most itt az Ószövetségről lesz szó. Az ószövetségi próféciákról, Dániel és Ezékiel próféciáiról, és arról, hogy Izrael és a népek Isten végidőre vonatkozó terve szerint hogyan kapcsolódnak a Jelenések könyvéhez, pontosabban a végidőkhöz.

Az ószövetség prófétái már évszázadokkal Jézus földi megjelenése előtt szóltak a világbirodalmak sorsáról, Izrael helyreállításáról, a nemzetek végső összecsapásáról és a Messiás uralmáról. Tehát még Krisztus megjelenése előtt, hogy mennyivel, azt majd fogjuk látni a részletekben. A Jelenések könyve, amiről az elmúlt két alkalommal beszéltem, már a próféciák beteljesedését mutatja be. A mai tanításnak is az a célja, hogy az eddigi két üzenetre építve összekapcsoljuk az ószövetségi próféciákat az újszövetségi kijelentésekkel. Ma az Ezékiel könyvének 38–39. fejezetéről fogok beszélni, a Góg és Magóg háborújáról. Ezek ószövetségi történések, és az emberek általában nem szívesen olvassák az Ószövetséget, mondván, hogy most az újszövetségben vagyunk, és ez igaz is, de elmondom nektek, hogy az első újszövetség az ószövetség volt. Tehát, hogy értsük, a kettő egymásra épül, és a kettő együtt értelmezhető. Természetesen a kegyelem korszakában vagyunk és nem vagyunk az ószövetség alatt, ez egyértelmű.

Nézzük először is azt, hogy eddig miről beszéltünk! Arról, hogy az elragadtatás a nagy nyomorúság előtt fog megtörténni, és erre számos érvet hoztam, mert a Bibliának is erre számos állítása van, amire alapozhatjuk ezt a megállapításunkat. Utána pedig a visszatérést követő ezeréves királyságról szóló próféciák megközelítését fogjuk követni, az Ezékiel 38–39. háborúját, ami az eddigi meglátásom szerint és az Igék szerint is az elragadtatás utáni első időszakokban fog megtörténni, és Izrael számára átmeneti biztonságot nyújtó időszak. Sok minden megtörtént már az ószövetségben, de az Ezékiel 38–39. még nem teljesedett be.

Mielőtt belemennénk a részletekbe, szintén szeretném a nagy képet láttatni, mert nem lehet megérteni az Ószövetséget, ha nem végzünk egy kis történeti áttekintést, és nem nézzük meg, hogy időben hol helyezkedik el Ezékiel szolgálata, illetve milyen állapotok voltak akkor Izraelben. Most onnantól fogjuk nézni, hogy ezek a próféciák hogyan kapcsolódnak majd a végidőkhöz. Egy dolgot tudni kell, hogy Ezékielt a babiloni fogságba Kr.e. 597-ben, az első turnussal vitték el. Ez azt jelenti, hogy Júda fogságáról szól a babiloni fogság, ugyanis 722-ben Krisztus előtt kettészakadt Izrael. Úgy szakadt ketté, hogy a tíz törzset az asszírok elvitték, gyakorlatilag itt a teljes Izrael már nem létezik. Ha ezt nem tudjuk, akkor az egész Ezékiel próféciát nem tudjuk értelmezni.

Tehát azt lássátok, hogy a tíz törzs itt már nem létezik. Poleszár, 3. Poleszár, azt hiszem ő vitte el őket Asszíriába, evakuálták a népet, és helyettük betelepítettek pogány népeket Samáriába, ezeket hívják szamaritánusoknak. Ezek pogány népek voltak, akik felvették a zsidó vallást, de részben persze megtartották a sajátjukat, és innentől van az az ellentét, amit olvasunk az evangéliumokban.

Tehát ez a történelmi előkép, ha ezt nem látjuk, akkor innentől kezdve az egészet nem fogjuk tudni értelmezni. A babiloni fogság, a Babiloni Birodalom karkemisi csatával kezdődött, ez 604-ben volt Krisztus előtt. Karkemis ott van a mai Szíria alatt, ott győzte le az asszírokat Nabukadneccár. Utána pedig evakuálták a népet, elvitték Izrael népét, bekövetkezett az a prófécia, az az ítélet, ami Júda népére is jött. Tehát a tíz törzs megsemmisült, már Kr.e.722-ben vége, nincs tíz törzs. Maradt két törzs, Júda és Benjámin törzse. Ők a szereplői ennek a történetnek. Ha ezt nem látjuk, akkor összemossuk az egészet és értelmezhetetlen lesz.

A babiloni fogságba vitték Júda népét Sedékiás korában, Citkijának is nevezi az Ószövetség, ez Kr.e.597-ben volt. Több turnusban vitték el, közéjük tartozott Ezékiel is. Jeremiás prófétát nem hurcolták el, ő végig ott maradt Júdában, aztán őket majd a júdeai lázadók hurcolták el Egyiptomba, és ott halt meg. Ezeket az Ószövetség mind leírja anélkül, hogy a részletekbe belemennék, nem ez a lényeg. A lényeg az, hogy Ezékiel kapta a kijelentést az utolsó időkről, és ezt fogjuk megnézni. Leír sok mindent, majd meg fogjuk nézni, de az Ezékiel 38–39, a Góg és Magóg háborúja még nem történt meg. Utána így következtek a birodalmak: Babilon után jött Perzsia, Círusz 439-ben legyőzte és 438-ban adta ki Círusz a rendeletet, hogy visszamehetnek a babiloni fogságból. Utána jöttek a görögök, majd a rómaiak. Egy dolog biztos, hogy ez a háború még nem történt meg, és nem is történhetett meg, mert a próféciák szerint ez egész Izraelre, Izrael népére vonatkozó háború. Tehát ez a háború ezután fog majd megtörténni. A kérdés az, hogy mikor?

Ezeket fogjuk vizsgálni, hogy hogyan kapcsolódik az utóbbi időkhöz, hogyan teljesedtek be azok a próféciák, amiket a végidőre mondanak. Azt láthatjuk és tudjuk, hogy itt az idő már az elragadtatásra akár tegnapra, vagy tegnapelőttre, ezt senki nem vitatja, de látnunk kell, hogy a beteljesedés még mindig nem történt meg. Amik vissza vannak, hogy beteljesedjenek, ezek akár napok alatt megtörténhetnek, de meglátni azt, hogy 2500, vagy 2600 év távlatából Isten milyen pontos leírást ad a végidőkre, az egyszerűen megdöbbentő. Megdöbbentő, az elménk számára felfoghatatlan, hogy mennyire összeáll az a kép, és most ezt fogjuk egy kicsit megvizsgálni. Tehát hogy mikorra helyezzük ezt a Góg-Magóg háborút, ez lesz ma a fő téma, de megnézzük az előzményeket is. Megnézzük ezeket a bibliai érveket, mert nagyon sokat vitatkoznak erről és, hogy azt, hogy hogyan kapcsolódik ez a végidők eseményeihez. Ez egy nagyon-nagyon fontos rész. Azt szeretném, hogy erről legyen egy összképünk. Egy nagy kép, ha nem is minden részletre kiterjedően, mert az lehetetlen, azt több órába is telne átnézni.

Nézzük, hogy miről beszéltünk az előző két tanításban, csak nagy vonalakban! Beszéltünk a világbirodalmakról és a 70. hétről. Ma összefoglaljuk az előző két tanítást, Dánielt megnézzük, a világbirodalmakat, és megnézzük a 70. hetet, a Dániel 70. hetét, az Ezékielben Izrael helyreállítását, aztán foglalkozunk a Góg-Magóg háborújával, hogy mikor következik be ez a háború. Azt is meg fogjuk vizsgálni, hogy miért történik akkor, amikor majd annak történnie kell, a próféciákban szereplő népeket és a mai helyzetet. Meg fogjuk nézni, hogy milyen népek, milyen nemzetek vesznek részt a Góg-Magóg háborújában, és azt is, hogy hogyan mutat ezekre a szereplőkre a mai politikai helyzet. Azt is meg fogjuk nézni, hogyan halad a beteljesedés felé a prófécia. Aztán kell foglalkoznunk egy kicsit Zakariással is, aki Kr.e.520 után volt próféta, amikor felépítették a második templomot, hogy ő mit prófétál. Tehát, amikor nézzük ezeket a prófétákat, akkor fontos, hogy időben behatároljuk őket, valamint megnézzük, hogy mi az üzenet a mai gyülekezet számára.

A Jelenések könyvének 1. fejezetétől az 5. fejezetéig terjedő részét néztük meg az első idők végi tanításban. A Jelenések könyvének központi alakja Krisztus, nem pedig az antikrisztus, ezt megállapítottuk. János a megdicsőült Krisztust látja, aki a hét gyülekezet között jár. A hét gyülekezetnek adott üzeneteket néztük meg, központi helyet kaptak a győzteseknek szóló ígéretek. Tehát ott sok figyelmeztetés van, sok minden, de a lényeg az, amit a gyülekezeteknek adott ígéretként Jézus. A gyülekezet reménysége az elragadtatás és a Krisztussal való örök közösség. Ezért fontos látni a végidőket. Fontos látni a célt, hogy merre megyünk. El vagyunk foglalva a napi problémáinkkal, a napi nyomorúságainkkal, és közben levesszük az igazi jövőnkről, az igazi, fényes, dicsőséges jövőnkről a tekintetünket. Igyekeznek ezt a hétköznapok kihívásai elszürkíteni. A gyülekezet

reménysége az elragadtatás. A mennyei királyiszék előtt a Bárány méltó arra, hogy felnyissa azt a könyvet, amit Isten bezárt. Ezt olvastuk a Jelenések könyvének az 1. fejezetétől az 5. fejezetéig. Ez a nagyon nagy kép, és itt Dániel könyvében olvastuk azt is, hogy le kell pecsételni azt a könyvet, és majd a Bárány nyithatja fel.

Az a lényeg, hogy nem az antikrisztus irányítja az eseményeket, nem az ellenség irányítja, hanem a győztes Krisztus. Aztán néztük a Jelenések könyvének 6. fejezetétől a 22. fejezetéig terjedő részét. Itt a hét pecsét felnyitását néztük, az ítéleteket, a hét trombitaszót, a hét pohár ítéleteit, a hét pecsét ítéleteit előtte. Aztán néztük a százegyvennégyezer szolgálatát, megnéztük a nagy nyomorúságból érkező üldözötteket, akik nem a mai keresztények, hanem akik a nagy nyomorúságban tértek meg és lettek krisztusivá, születtek újjá. Láttuk a két tanú szolgálatát, az antikrisztus és a hamis próféta megjelenését. Beszéltünk a fenevad bélyegéről, az antikrisztus uralmáról, aki a hetedik év második felétől mutatja ki igazából a foga fehérjét, hogy kicsoda is ő. Jézus Krisztus dicsőséges visszajövetelét is néztük. Néztük az ezeréves királyságot, a végső lázadást és az utolsó ítéletet, valamint az új eget, új földet és új Jeruzsálemet. Ez gyakorlatilag a kronológiai sorrendje a Jelenések könyvének. Végignéztük nagyvonalakban, nem részletekben.

Tehát a fő tanulság az, hogy a szentek végső győzelme nem a földi körülményektől, hanem Krisztus megváltásától és uralmától függ. Ez a mi jövőnk, ez a végidők eseményeinek egy áttekintő időrendje is, hogy lássuk a nagy képet. Az eddig bekövetkezett prófétai értelmezés szerint jelenleg a gyülekezet korszaka van, tehát vannak bibliai korok, bibliai korszakok. Most a gyülekezeti, a kegyelmi korszakban élünk, és mint tudjuk, ez a korszak be fog zárulni. Ez a korszak nem örök, nem végleges. Mi következik ezután? Mivel zárul be ez a korszak? A gyülekezet elragadtatásával és a Krisztusban elhunytak feltámadásával. Tehát gyakorlatilag, akik most itt vannak, krisztusiak, keresztények, újjászületett hívők, nem névleges, nem formális keresztények, hanem akik Krisztussal egyek, ők kivétetnek a földről, eltűnnek. Nem lesznek, csak a pogányok, az istentelen emberek maradnak a földön, úgyhogy a gyülekezet megszűnik.

Ezt a thesszalonikai levélben olvastuk, és utána következik Dániel hetvenedik hete. A ítéletéből hatvankilenc hét már letelt, még hátra van a hetvenedik hét, és ez lesz az a hétéves időszak, amit az Úr napjának is nevez a Biblia, az Isten ítéletének napja, Isten haragjának kitöltése a pogányokra, és ítélet Izraelnek, akik visszautasították a Messiásukat, a velük való foglalkozása Istennek, tehát a szövetség és az átmeneti bizonytalanság időszaka ez. Itt kapcsolódik be majd Ezékiel az ószövetségi prófétákból, a Góg és Magóg támadása. Hogy miért, azt majd mindjárt kielemezzük. A hét közepére is vannak, akik javasolják, hogy majd az antikrisztus, illetve Góg és Magóg háborúja az antikrisztus megjelenésekor, a három és fél évben fog megtörténni. Nem, nem, és ennek ezer oka van, hogy miért nem történhet meg akkor. A nagy nyomorúság időszaka fog következni, az az utolsó három és fél év lesz a hét évből, amikor megjelenik az antikrisztus, és először egy békekötés történik. Úgy néz ki, hogy minden rendben van, minden jó, és akkor három és fél év után következik be az a prófécia, ami Dániel könyvében is meg van írva, hogy be fog ülni a Szentek Szentjébe. Egyébként Jézus a Máté 24. fejezetében utal vissza erre a dánieli próféciára is.

Aztán jön az ezeréves királyság, ezt a Jelenések könyvének 20. fejezetében, az 1. verstől a 6. versig olvassuk. Aztán jön a sátán végső lázadása, ott is ír Góg és Magógról, és itt most megállnék egy pillanatra. Majd részletesen beszélünk róla. Ez nem az ezékieli Góg és Magóg háborúja. Ezt nagyon sokan összekeverik, összetévesztik. Teljesen mások a körülmények, de nyilván azok a Góg és Magóg népek is részesei lesznek ennek a lázadásnak, de az nem az Ezékiel 38. fejezete szerinti Góg és Magóg lázadása. Majd meg fogjuk nézni, hogy mi a különbség a kettő között, mert ez két külön esemény. Az u-tolsó ítélet, az új ég és az új föld a Jelenések könyvének 20. fejezetétől egészen a 22. fejezetéig tart. Egy nagyon fontos pontosítás: az Írás a Dániel 9,27-ben az egy hétig tartó szövetségről beszél, amelyet a hét felén megszegnek. Ezt már Dániel próféta leírja. A szövetség egy hétéves, viszonylagos békét eredményező izraeli megállapodás lesz. Gyakorlatilag akkor jön el annak a feltétele, amit az Ezékiel 38. fejezete ír, hogy Izrael bátorságosan lakozik.

A Jelenések könyvéből megismert események nem előzmény nélküliek. Dániel már korábban látta a birodalmak bukását, és ezt le is írja. Ezékiel pedig Izrael helyreállításáról és a végső időkben ellene irányuló népekről prófétál, tehát mind a kettő ószövetségi. Dániel a nagy birodalmakat mutatja meg, Ezékiel pedig konkrétan Izrael helyreállításának a végső mozzanatairól prófétál.

Nézzük, hogy a világbirodalmak hogyan alakultak! Itt nézzük meg Dánielt, megint csak nagy vonalakban. Itt a négy világbirodalmat nézzük. Dániel könyvében két különböző látomásban találkozunk a földi birodalmak egymást követő korszakával. Gondoljatok bele, hogy Dániel szintén a babiloni fogsághoz köthető, tehát közel hatszáz évvel Krisztus előttről beszélünk, Krisztus még meg sem jelent. A Dániel 2. és 7. fejezetében látunk erről próféciákat. Dániel látomásában volt egy aranyfej a 2. fejezetben, a 7. fejezetben volt egy oroszlán. Ez a Babiloni Birodalmat mutatja be és prófétálja meg.

Aztán a Dániel 2. fejezetében beszél a Biblia egy ezüstmellről, a 7. fejezetben egy medvéről. Ez a méd-perzsa birodalom, tehát itt Círuszról van szó, aki legyőzte a babiloniakat. Aztán a 2. fejezetből: rézhas és ágyék, a Dániel 7. fejezetében pedig a párduc. Ez a görög birodalom, Nagy Sándor birodalma, 336-333-ig, tehát 13 évet uralkodott Nagy Sándor. Aztán jön a negyedik birodalom, amiről ír a Biblia. Én azért kíváncsi lennék, hogy akkor melyik birodalomra tippeltek, most már könnyű, ahogy visszanézünk. Az a vaslábszárak, a vas és agyag lábfejek, és a 7. fejezetben pedig a negyedik rettenetes állatként szimbolizálja ezt a birodalmat. Ez a Római Birodalom a későbbi, végidőkbeli folytatásához közelít, és akkor jön egy utolsó birodalom: a kéz érintése nélkül leszakadó kő. Ez pedig az Emberfiának az örök királysága, ez Krisztus királysága.

Tehát így következnek a korszakok, és a Római Birodalomnak már vége, mint mondtuk. Itt egy birodalom van még hátra, ami el fog jönni, az pedig Krisztus királysága. A Dániel 8,20–21 a méd-perzsa és a görög birodalmat kifejezetten azonosítja. A negyedik birodalom Rómával és annak végidőbeli folytatásával való összekapcsolása már egy próféciai értelmezés volt akkor. Most pedig látjuk, hogy ez a következő nagy birodalom volt 63-tól Krisztus előtt, és akkor szállták meg Izraelt. Nézzük a Dániel 7,14-et, hogy mit ír erről:

Dániel 7,14.

14. És ada néki hatalmat, dicsőséget és királyságot, és minden nép, nemzet és nyelv néki szolgála; az Ő hatalma örökkévaló hatalom, amely el nem múlik, és az Ő királysága meg nem rontatik.

Itt Isten királyságáról van szó. Azt látjuk, hogy a földi birodalmak egymást váltják, de egyik földi birodalom sem örökkévaló. Egyetlen birodalom lesz örökkévaló, az Isten királysága. Az antikrisztus birodalma sem maradhat fenn, Dániel látomásának beteljesedése Krisztus örök uralmába torkollik bele. A Jelenések 13. fejezetének fenevadában visszaköszönnek ezek az állati szimbólumok és az állati képek, ezt látjuk. A második, amiről beszélni kell most ebben a kontextusban, hogy Dániel hetvenedik hete a végidők időrendjének egyik kulcsa. Tehát Dánielt meg kell, hogy értsük! Nézzük a Dániel 9,27-et, és ez az, amiről Jézus is beszél:

Dániel 9,27.

27. És egy héten át sokakkal megerősíti a szövetséget, de a hét felén véget vet a véreséldozatnak és az ételáldozatnak, és utálatosságok szárnyán pusztít, amíg az enyészet és ami elhatároztatott, a pusztítóra szakad.

Ez a dánieli prófécia. Ez nyilván az antikrisztusról szól, aki megszegi a szövetséget a félidőben, a hét év felében. Tehát a 70 hét az Izrael és Jeruzsálem történetével kapcsolatos próféciai időszak. A 69. hét után a Messiás megjelenése és halála következik. Ez már bekövetkezett, és ezt is megírták a próféták pontosan, hogy mikor fog eljönni a Messiás. Ott ki lehet számolni szinte évre pontosan, hogy a próféták hogyan jelentették ki Krisztus eljövetelét, a születését, halálát és a feltámadását. Tehát a 70. hetet még a jövőbeli hét éves időszakhoz kapcsoljuk. Dániel 70. hete még nem történt meg. A Jelenések könyve az akkori beteljesedésről szól. A hét év felénél, vagyis a három és fél év elteltével történik a szövetség megszegése.

Az antikrisztus a béke embereként fog jönni, békét fog kötni Izraellel is, de három és fél év után megszegi a szövetséget, és ezután bontakozik ki az antikrisztus különösen súlyos üldözése Isten népére, főként Izraelre. Nagyon fontos kérdés: ha a 71. hét elején Izrael bizonyos biztonságban él, vajon ebbe az időszakba illeszkedik-e be a Góg és Magóg támadása? Ezt fogjuk megnézni, mert ez kulcsfontosságú. Most Ezékielt részletesen megvizsgáljuk, ez majd segít ennek a megértésében, és segít választ adni arra, hogy hova helyezzük el Góg és Magóg háborúját, ami ezután fog megtörténni. Nem szeretném, hogy bárkit a mai üzenet félelemmel töltsön el, sőt, inkább reménységgel, mert ezek meg fognak történni, de nekünk egy áldott reménységünk van. Akinek félnivalója, rettegnivalója van az, aki a Krisztust visszautasította, mert ez alól nem lehet megmenekülni sehogyan, csak úgy, mint Noé idejében lehetett: ha valaki felszáll a bárkára és ez a bárka ma Jézus Krisztus. Ez a menekülésnek az egyetlen útja minden ember számára.

Most Izrael helyreállításáról lesz szó, az Ezékiel próféciát fogjuk megnézni. Mielőtt rátérnénk a 38-39. fejezetre, fontos megérteni a megelőző fejezeteket is, hogy mi történt előtte. Az első dolog, amiről ő beszél, az a nép összegyűjtése. Krisztus előtt 600-ban elvitték őket a babiloni fogságba, majd visszajöttek olyan 500 környékén. Kr.e.538-ban adta ki Círusz a rendeletet, hogy visszatérhetnek. Tehát gyakorlatilag addig nem beszélhetünk Izraelről, és főleg nem beszélhetünk Izrael összegyűjtéséről. Szétszórták a népek között teljesen. Isten kijelenti, hogy összegyűjti Izraelt a nemzetek közül, és visszaviszi őket a saját földjükre.

Ezékiel 37,21.

21. Szólj nékik: Ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én fölveszem Izrael fiait a pogányok közül, akik közé mentek, és egybegyűjtöm őket mindenfelől, és beviszem őket az ő földjükre.

Ez a prófécia akkor hangzik el Ezékieltől, amikor ők még fogságban vannak, amikor a tíz törzs már nem létezik. Tehát egész Izraelről nem beszélhetünk, és itt van egy rész, az Ezékiel 37,19:

Ezékiel 37,19.

19. Szólj nékik: Ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én fölveszem a József fáját, mely Efraim kezében van, és Izrael nemzetségeit, az ő társait, és teszem őket őhozzá, a Júda fájához, és összeteszem őket egy fává, hogy eggyé legyenek az én kezemben.

Tehát itt a tíz törzsről van szó, hogy Izraelt Efraimnak is nevezik. Miről beszél itt a prófécia? Hogy egyesíteni fogja újra Izraelt, a tíz törzset és a Júdát, amik szétszakadtak. Összeteszem őket egy fává, hogy eggyé legyenek az én kezemben. Ez egy prófécia. Tudjátok, hogy ez mikor teljesedett be? 1948-ban, a második világháború után. Nézzétek meg, hogy addig nem beszélhetünk a Góg és Magóg háborúról, meg sem történt, mert egyszerűen nem volt meg maga a főszereplő, maga Izrael, és amit Isten megmondott, az megvan. Lehet, hogy azonnal nem látjuk, de Istennél egy nap olyan, mint ezer esztendő. Írja az írás, hogy Őnála nincs idő, időben mi gondolkodunk. Amit Isten megmondott, az megvan és nem majd meglesz.

Tehát itt van Izrael 1948-as államalapítása, az azt megelőző, valamint követő bevándorlási hullámok sok szó szerinti próféciai értelmezés követő keresztény számára jelentős párhuzamot jelentenek. Azt jelenti, hogy itt vált lehetségessé az, hogy a végidő próféciái beteljesedjenek, illetve azok az ószövetségi próféciák, amik még az ószövetségben nem következtek be, addig erről nem is beszélhetünk. Teljesen kizárt, hogy 1948 előtt megtörténjen itt a háború. A másik, ami egy nagyon fontos dolog, és amit megint figyelmen kívül hagynak, hogy itt nem csak Izrael földrajzi helyreállításáról van szó. Az egy dolog. Ha megnézzük az Ezékiel 36-ot, azt is felolvasom, mert ez egy nagyon fontos dolog, hogy miért nem történhetett meg az Ezékiel Góg-Magóg háború. Mert a következőket írja itt a 36. fejezet, 26-os igevers.

Ezékiel 36,26–28.

26. És adok néktek új szívet, és új szellemet adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet.

27. És az én Szellememet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolataimban járjatok és az én törvényeimet megőrizzétek és betöltsétek.

28. És laktok azon a földön, melyet adtam atyáitoknak, és lesztek nékem népem s én leszek néktek Istenetek.

Miért nem történhetett meg ez Krisztus előtt? Mert a Szent Szellem még nem töltetett ki. Tehát ez is pontosan behatárolja, hogy Izrael teljes helyreállítása, illetve ugye ott elhelyezzük a Góg és Magóg háborút, az meg sem történhetett az ószövetségben, viszont nem tudott megtörténni még az újszövetségben sem. Miért? Mert 70-ben Vespániánus Titus lerombolta a templomot, a Bar-Kohba felkelésnél Krisztus után. Már Krisztus utánról beszélek. 130-ban pedig lerombolták a templomot, és szétszóratott Izrael. Nem összegyűjtetett, hanem szétszóratott. 1948-ig Izrael állam nem létezett.

Tehát látjátok, hogy az időben nagyon pontosan behatárolható, de ehhez szükségesek ezek a dátumok, bármennyire nem szeretjük esetleg a történelmet, de ezek tények, ezzel nem lehet vitatkozni. A tény az tény. Vagyis megkülönböztetjük Izrael nemzeti helyreállítását, egyrészt a földrajzi helyreállítást, másrészt Izrael szellemi megújulását és az Istenhez való fordulását. Tehát ez a kettő párhuzamosan kell, hogy végbemenjen ahhoz, hogy Izrael helyre tudjon állni. A földrajzi helyreállás még nem jelenti az Istennel való kapcsolatnak helyreállítását is. Tehát ez a kettő meg kell, hogy történjen, és akkor itt látjuk az Ezékiel 37-ben a nagyon híres kiszáradt csontoknak a látomását, amikor prófétál. Mit jelent? Bármilyen bibliai igeverset ha megnézünk, két dolgot kell megállapítani. Az első nagyon fontos, hogy mi történt akkor és ott? Mit jelent nekünk itt és most? Ezt a kettőt kell vizsgálni. Tehát amíg az ott és az akkort nem értjük, nem látjuk, addig nem fogjuk megérteni az itt és mostot sem, illetve ennek az üzenetét. Nagyon fontos.

A kiszáradt csontok az Izrael házának reménytelennek látszó állapotát jelenti. Látjuk, az elbukott Izraelről van szó. Isten a szétszóratás meg a pusztulás után helyreállítást ígér. A látomás a nép helyreállításán túl Isten életet adó Szellemének munkájára is rámutat. Tehát a csontok próféciája az egyrészt a fizikai helyreállítás és a szellemi helyreállítás szimbóluma és a jelképe is. Ezt nem olvassuk föl, otthon megnézhetitek a 37. fejezetben. Izraelt úgy mutatja be, hogy a népek közül összegyűjtöttek. Nyilván itt csak 1948 után, a második világháború után beszélhetünk erről. Ez indokolja azt, hogy a két próféciát együtt vizsgáljuk, ugyanakkor a fejezetek egymásutánisága nem mutat időrendet is, ezért a 36. és 37. fejezet nem időrendi sorrendet jelent, mert itt közben ezer évek, meg kétezer évek kimaradhatnak. Ez azért nagyon fontos, mert ez nem olyan, mint egy folytatásos regény, hogy az egyik fejezet után következik a másik. Az időkben lehet akár 2500 éves szakadék is.

Most nézzük a mai üzenet központi részét, ennek szánok egy kicsivel több időt, hogy megértsük és ezt a Góg és Magóg kérdést lerendezzük. Tehát ki indítja a háborút és kik vesznek részt benne? Ezt leírja az Ezékiel 38–39. Nagyon nem szeretnek róla beszélni egyébként hívő keresztények, még az ószövetségesek sem, mert ez viszont nem értelmezhető az Újszövetség nélkül. Tehát látjátok, hogy mennyire egységes és mennyire egész ez a könyv, ez a 66 könyv, az első és a második része teljesen egyben van és kapcsolódik egymáshoz. Nem érthetjük meg az elsőt az utolsó nélkül és az utolsót az első nélkül.

Ezékiel 38,2. 5–6.

2. Embernek fia! Vesd tekintetedet Góg ellen, és Mágóg földjén, Rós, Mések és Tubál fejedelme ellen, és prófétálj felőle

5. Perzsák, szerecsenek, líbiaiak vannak velük, mindnyájan pajzzsal és sisakkal;

6. Továbbá Gómer és minden serege, Tógarma háza messze északról minden seregével, sok nép van veled.

Nézzük, a prófécia szerint mi történik? Góg a hadjárat vezetője. Erről is vita van, hogy ez egy népet, nemzetet jelent, vagy akár egy személyt is jelent. Nem tudjuk. Ide le van írva. Azt tudjuk, ami le van írva. Magóg, Rós, Mések és Tubál az északi hatalomhoz kapcsolódó nevek. Ezek az akkori nevei voltak azoknak a térségeknek, azoknak az országoknak. Nyilván ma már ezeket a helyeket, ezt a földrajzi, történelmi helyet teljesen máshogyan hívják. Ezt is meg fogjuk nézni, hogy kik lehetnek ezek. Nem lehet mindent százszázalékos biztonsággal megállapítani ma sem. Csak ami le van oda írva, azt látjuk. A többi igencsak nagyon valószínű, inkább ebbe a kategóriába esik.

Perzsia, Kus, Gómer, Tógarma népei is részt vesznek a támadásban. Egy nemzetközileg összehangolt háborút látunk Izrael ellen. Ez az, amit látunk. Tehát nem pusztán két ország háborújáról van szó, hanem sok nemzetű katonai támadásról beszélünk. A hatnapos háború sem a Góg és Magóg háborúja. Többen megtámadták Izraelt, tehát ismerjük a történetet mindjárt Izrael megalakulása után, de ez sem illik bele a próféciába. Figyelemre méltó a prófécia, nem egy mai államfőt nevez meg. Góg személyének egy jelenlegi politikai vezetővel való azonosítására nincs elég bibliai alap. Tehát nem mondhatjuk, hogy az egy személy, az inkább egy megnevezés.

Milyen állapotban lesz Izrael a támadás előtt? Ezt érdemes megnézni, mert ezt is leírja az Ezékiel könyve. Az egyik legfontosabb kérdés az időzítés szempontjából, hogy Izrael milyen állapotban lesz a támadás időpontjában?

Ezékiel 38,8.

8. Sok idő múlva kirendeltetel: esztendők végével bejössz a földre, mely a fegyvertől már megnyugodott, melynek lakói sok nép közül gyűjtettek egybe Izrael hegyeire, melyek szüntelen való pusztulásban voltak; és e nemzetség a népek közül hozatott ki, s aztán lakozék bátorságosan mindnyája;

Egy békés Izraelt látunk, amikor Góg és Magóg, illetve ez az összevont támadás fog történni ellene. Most megint vissza kell nézni a történelmet! Mikor volt Izraelnek az, hogy bátorságosan lakozzon? Nem volt, mert jöttek a világbirodalmak, 167-től a négy birodalom, Krisztus előtt 167-től, az Antiokhos Epiphanés bukása után volt egy pár év 63-ig, volt az úgynevezett Haszmoneusz korszak, de akkor is folyamatosan veszélyeztetve volt Izrael. Tehát soha nem volt olyan pontja Izraelnek, amikor bátorságosan lakozott volna. Ez nem történhetett meg eddig, tehát teljesen kizárt, és nem beszélve 130-tól 1948-ig meg nem is létezett.

Ezékiel 38,11.

11. És mondasz: Felmegyek a nyílt földre, jövök azokra, kik nyugalomban vannak s bátorságosan laknak; kik laknak mindnyájan kőfalkerítés nélkül, sem zárjuk, sem kapujuk nincs nékik;

Tehát milyen Izraelt fognak megtámadni Góg és Magóg háborújában az összevont nemzetek? Egy békességben lakozó Izraelt. Itt három nagyon fontos körülmény van, amit meg kell említeni. Az első, aminek be kell teljesedni, hogy Izraelnek vissza kell térnie a földjére. Ez megtörtént, ez már beteljesedett 1948-ban. A korábbi háborúk után biztonságban, vagy legalábbis biztonságérzetben él. Föltehetjük a kérdést, hogy jelenleg Izrael biztonságos környezetben él? Már a kérdés is nevetséges. Nem. És akkor a harmadik: Góg a látszólag védtelen helyzetet akarja kihasználni. Tehát igazából ezért még mindig nem történt meg, és meg sem történhetett. Látjuk, hogy a prófécia nem feltétlenül Izrael mai katonai helyzetére, vagy mai helyzetére vonatkozik. A mai Izrael erős katonai védelemmel, határbiztonsági rendszerekkel van ellátva, állandó biztonsági fenyegetésekben él. Ez aligha nevezhető egyértelműen a szövetségben leírt nyugalmi helyzetnek. Tehát ez a dolog teljesen kizárt. Akkor mire következtetünk? A háború előtt olyan változásnak kell történnie, amely Izrael számára a biztonságérzetet, vagy a teljes biztonságot hozza. Egy ilyen helyzetnek kell összejönnie ahhoz, hogy beszélhessünk a bátorságos lakozásról, és ez összehozható a Dániel 9,27-tel, a szövetségével, de ez a két szakasz nem mondja ki kifejezetten, hogy ugyanarról a békemegállapodásról beszél az utolsó időkből, mégiscsak azt állíthatjuk.

Következő kérdés. Miért támadják meg Izraelt? Ez a következő kérdés, itt az Ezékiel 38,10–13-ról beszélünk. A prófécia zsákmányszerző szándékról beszél. Azért támadják meg, hogy zsákmányt szerezzenek, és majd, ha figyeljük az idővégi eseményeket, akkor láthatjuk, hogy ennek igen komoly alapja van, már most kezdenek kibontakozni. Ez gazdasági érdek lehet, stratégiai, területi befolyásszerzés. Tehát Izrael sebezhetőnek vélt helyzetének kihasználása. Ellenséges nemzetek közös katonai és politikai érdekei. A mai helyzetet nézve feltehető, hogy mondjuk a mai energiahordozók miatt támadják meg őket. Földgázmezők, kereskedelmi útvonalak szerepe is szóba jöhet, de a bibliai szöveg nem nevez meg modern energiahordozót, ez 2500 év távlatából nem is elvárható.

Tehát ezek a feltételezett lehetőségek, és ha megnézzük a mai világpolitikai helyzetet, akkor bizony ennek van relevanciája. Még nem tartunk ott egyébként, de erősen abba az irányba megyünk. További megfigyelés, amire érdemes odafigyelni, az Ezékiel 38,13-ban van, nem olvassuk most föl. Séba, Dedán és Tarzis kereskedői kérdőre vonják a támadót. Tehát a három rész nem támogatja az Izrael elleni agressziót. A szövetség nem sorolja őket a Góg hadseregébe. Tehát ez egy olyan nemzetközi helyzetet is megenged, amelyben nem minden állam támadja, illetve ért egyet Izrael megtámadásával.

A következő, a negyedik, amiről beszélni kell, hogy hogyan végződik Góg hadjárata. Mi lesz ennek a végkifejlete? Ennek is nagyon fontos része van, hogy be tudjuk azonosítani az időket.

Ezékiel 38,21–23.

21. És előhívom ellene minden hegyem felől a fegyvert, ezt mondja az Úr Isten; egyiknek fegyvere a másik ellen lészen.

22. És törvénykezem vele döghalállal és vérrel; és ömlő záporesőt, jégeső köveit, tüzet és kénkövet, mint esőt bocsátok reá és seregére, s a sok népre, amely vele lesz.

23. És nagynak, s szentnek mutatom, és megjelentem magamat a pogányok sokasága előtt, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr!

Mi történik itt, mi lesz a végkimenetele? Az, hogy egymásra fordítanak fegyvert. Volt már ilyen egyébként, Ezékielben olvastunk már ilyen háborúról, amikor egymást kaszabolta le az ellenség. Mi a következő, ami nagyon fontos? Itt a keresztények már nincsenek. Ahhoz, hogy így mutassa magát Isten szentnek, ítélettel, az nem a kegyelem korszakára vall. Tehát semmiképpen nem a mostani kegyelem korszakában történik ez meg, hogy megtudják a pogányok, hogy én vagyok az Úr.

Az ítélet az, ami jön a világra. Itt ezt írja le Ezékiel, és ez nem a kegyelem korszakára vonatkozik. Isten ma nem így akarja a pogányokat megtéríteni, hogy jégesőt nyom rájuk, meg mit tudom én, milyen ítéletet. Ma a kegyelem korszakában vagyunk. Ma az Evangélium hirdetése által jönnek be a pogányok Isten országába. A háború befejezése nem egyszerűen Izrael katonai nagyszerűségének, vagy fölényének következménye. A szöveg szerint Isten természetfeletti módon beavatkozik. Földrengés, természeti megrendülés, a támadó hadseregen belüli egymás elleni harc, pusztító csapások és a támadó koalíció súlyos vereségével végződik az egész. Tehát a prófécia elsődleges célja nem a haditechnikai előrejelzés, hanem annak bemutatása, hogy Isten megismerteti magát a nemzetekkel. Ahhoz nem kell, hogy itt legyenek a keresztények, akik a pogányoknak hirdetik az Evangéliumot. Isten ilyen módon jelenti ki nekik, ítélettel. Mi történik a háború után?

Ezékiel 39,9.

9. És kimennek Izrael városainak lakói, és feltüzelik és felégetik a fegyvereket, s a kis és nagy pajzsokat, a kézívet és a nyilakat és a kézbeli pálcákat és dárdákat, és tüzelnek velük hét esztendeig.

Ez aztán nagyon nehezen értelmezhető!

Ezékiel 39,12.

12. És eltemeti őket Izrael háza, hogy a földet megtisztítsa, hét álló hónapig.

Hét hónapig temetik a halottakat, de ez a fegyvertüzelés, ez nagyon érdekes dolog. Megint csak érdemes megnézni az időkorokat. Milyen időkorról beszélünk? Krisztus előtt 600-ról beszélünk, amikor a prófécia történik, de a vaskorszak mikor kezdődik? Az általános iskolás tanulmányaink alapján 1200-tól 600-ig, Krisztus előtt, az a vaskor. Olvassuk egyébként az Ószövetségben, hogy a filiszteusok azok, akiknél ott a vas. Hogy lehet a vasat elégetni? Nem szó szerint kell érteni, ez megint csak így értelmezhetetlen. Annyit tudunk értelmezni, hogy ez hét évig tart. Hogy esetleg itt nukleáris hulladékot égetnek, vagy mit, ez találgatás, fikció, kár vele foglalkozni. Egy dolog viszont van, az, hogy sokáig temetik a halottakat.

Két figyelemre méltó dolog van itt is, időadat. Hét hónap a holttestek eltemetésére és a föld megtisztítására. Ez rendben van. Ha ezeket az adatokat figyelembe vesszük az időbeli elhelyezésnél, akkor mikor kell történnie a Góg és Magóg háborúnak? Közvetlenül a hét év megpróbáltatás előtt, vagy még korábban kell megtörténnie. Nem állítom azt, mert nem írja a Biblia, hogy ez esetleg át-

nyúlhat a hét éven túlra is, ez önmagában nem döntő érv, de a legfontosabb következmény, ami nagyon fontos ebből, hogy Izrael felismeri Istenét. Akkor miért nem lehet ez a Góg és Magóg háborúja Krisztus megjelenése után? Mert ezután fogja felismerni Izrael az Istenét, hogy igen, Ő az Úr, megsemmisítette az ellenséget, és felismerik, hogy bizony Ő az Úr.

Ezékiel 39,22.

22. És megtudja Izrael háza, hogy én vagyok az Úr, az Ő Istenük. Attól a naptól fogva és ezután.

Ez fogja okozni azt, hogy a hét év megpróbáltatás alatt Izrael népéből nagyon sokan megtérnek. Tehát Izrael népének figyelmét így vonja az Úr magára, és ezért lesz annyi mártíromság a hét év alatt, ezért fog történni annyi minden a hét év alatt, hogy az emberek Krisztushoz fordulnak.

Ezékiel. 39,29.

29. És többé el nem rejtem orcámat tőlük, mivelhogy kiöntöttem Szellememet Izrael házára, ezt mondja az Úr Isten.

Itt érkezünk el a prófécia szellemi jelentőségéhez. Nem csak arról van szó, hogy Góg hadserege megsemmisül, hanem arról, hogy Izrael és a nemzetek megismerik Isten hatalmát. Lehet itt egy nagyon fontos kérdés, hogy vajon ez az esemény előkészíti Izrael későbbi széleskörű Istenhez fordulását? A válaszom egyértelműen igen, és ez a Biblia válasza. Az Ezékiel 39 és Zakariás szoros tematikus kapcsolatban állnak egymással. A teljes szellemi helyreállítás időzítését ugyanakkor az elragadtatás utáni elméletnek is meg kellene magyarázni, de világos az eddig felsoroltakból, hogy nem történhet máskor ez a háború, mint közvetlenül az elragadtatás után, vagy még esetleg előtte. Ez sem kizárt, de biztos, hogy erre az időszakra esik, és nem egyeztethető össze a Góg és Magóg háborúval, miután már az ezeréves millennium utáni háborúról íródott. Ez másik Góg és Magóg háború, mindjárt erről is beszélek, de követem a jegyzeteimet, mert nem szeretnék csapongani.

Négy fő érv szól emellett. Izrael már összegyűjtetett a földjére, ezt az Ezékiel 38,8 egyértelműen leírja. Izrael nyugalomban, biztonságban él, tehát ez az állapot összefügg a Dániel 29-el. A támadás után a nemzetek felismerik Isten hatalmát, ez a harmadik. Az események a végidők további szellemi és politikai változás szempontjából jelentősek lehetnek, a negyedik a fegyverek hét évig tartó valamilyen felhasználása. Ez felveti, hogy a hadjáratnak viszonylag korán kell bekövetkezni, hogy a hét esztendőt a nyomorúság időszakán belül tudjuk értelmezni, a hét éven belül. Amit az időzítés ellenőrzésekor nem hagyhatunk figyelmen kívül. Most az időpont behatározása folyik, a hét esztendő problémája. Ha Góg támadása már a hetvenedik hét első felének közepén történik, akkor a fegyverégetés már átnyúlna Jézus Krisztus visszajövetele utáni időkre. Ez nem lehetetlen egyébként, de nem túl valószínű.

Tehát Izrael biztonságának kérdésével kapcsolatban nem nevezi meg kifejezetten a Dániel 27, hogy Izrael pontosan mikor milyen katonai biztonságot kap. Ez a szerződéskötés része, ebbe a Biblia nem avat be minket, de a lényeg az, hogy békeszerződés köttetik és békeidők lesznek.

Ezékiel 39,22–29-ig a háború Isten megismeréséhez és Izrael szellemi helyreállításához kapcsolódik. Meg kell vizsgálni, hogy a teljes helyreállítás a háború közvetlen következménye, vagy egy hosszabb prófécia folyamat része. Az én meglátásom szerint, én azt olvasom ki, hogy leginkább összeillő lehetőségnek a háború megkezdéséhez az elragadtatás utáni Dániel hetvenedik hetének kezdetéhez közeli időszakot tartjuk. A háború akár szövetségi békeidőszak elején is bekövetkezhet. Tehát ez a Góg Magóg háború még vissza van. Egy a lényeg, hogy a nagy képet lássuk. Azt hiszem, hogy elég sok érvet, nem mindent, de elég sok érvet hoztam amellett, hogy egyrészt miért nem történhetett meg eddig a Góg és Magóg háború, miért nem történhetett meg már Krisztus után. Eddig még nem történt meg, és akkor nyilván az elkövetkezendő időben fog megtörténni, mégpedig a Dániel hetvenedik hetében valamikor. A Biblia nem ad időpontot, ne keressük ezeket.

Itt látjuk azt, hogy miért nem ugyanaz az Ezékiel 38 és a Jelenések Góg Magóg eseménye. Nézzük a Jelenések 20-at, mit ír ott a Biblia, hogy mennyiben tér el a kettő egymástól, hogy ezt is lássuk, mert hívők ezt nagyon gyakran összemossák. Ezékiel, Góg és Magóg, jaj, hát a jelenések 20-ban le van írva. Igen, de az nem az a háború. Az egy teljesen más dolog.

Jelenések könyve 20,7–9.

7. És mikor eltelik az ezer esztendő, a sátán eloldatik az ő fogságából.

Ezt a Góg és Magóg háborút behatárolja a Biblia. A millennium után, ezer év után, ezt néztük múlt alkalommal. A sátán eloldoztatik, és elhiteti a föld négy sarkán lévő népeket. Föllázadnak, és Isten vet véget ennek, a leheletével pusztítja el őket. Már eleve itt be van határolva az idő.

8. És kimegy, hogy elhitesse a föld négy szegletén lévő népeket, a Gógot és a Magógot, hogy egybegyűjtse őket háborúra, akiknek száma, mint a tenger fövenye.

9. És feljövének a föld szélességére, és körülvevék a szentek táborát és a szeretett várost, és Istentől a mennyből tűz szálla alá, és megemészté azokat.

Tehát itt teljesen más a háború leírása. Ha megnézzük a szempontot, ha megnézzük az időzítést a kettő között. Itt az utolsó időkre utal, nincs pontosan meghatározva, a Jelenések 20-ban kifejezetten az ezer év utánról van szó. A vezető Góg, ő a hadjárat vezetője, ott pedig a sátán vezeti félre a népeket, tehát óriási különbségek vannak.

A támadók tekintetében konkrét, név szerint felsorolt népekről beszél az Ezékielben, ott pedig a föld négy szegletéről. Már nem stimmelnek a támadók sem, a kettő nem ugyanaz. Célpont: az első Izrael földje és vagyona, az anyagi javak. Ott pedig mi a cél? A szentek tábora és a szeretett város, tehát más a két háború. A befejezés: ott Isten beavatkozása, hosszabb megtisztítás, a Jelenések könyvében pedig mennyei tűz és a sátán végső ítélete. Ott már nincs szó temetésről, meg hét évig tartó fegyverégetésről. Ez a két esemény teljesen más, és ez csak néhány ok, ami miatt ne keverjük össze. Két külön esemény. Ez egy névazonosság mindössze.

Nagyon fontos, hogy kik a próféciában szereplő népek, és jelenleg hogyan viszonyulnak Izraelhez. Nézzük meg egy kicsit a napi eseményeket, hogy hol tartunk most! Hogy kezdenek összeállni azok a képek, amiket kétezerötszáz évvel ezelőtt megprófétált és kijelentett Isten. Hogy jön össze? Már eleve egy csoda, hogy létezik Izrael. Megvannak a szereplők, vagyis az egyetlen főszereplő maga Izrael.

Nézzük a geopolitikai helyzetképet, itt egy-két helyről néztem forrásokat, hogy mi a helyzet ma ezekkel a népekkel. Egyáltalán kik ezek a mai népek, kik élnek ma ezeken a területeken, hogy lehetne őket beazonosítani, kiket azonosítanak ezekkel a népekkel? Oroszország, Irán, Törökország, Szudán, Etiópia és Líbia szerepét meg fogjuk vizsgálni. Az ókori földrajz alapján jelenleg ezek az országok lehetnek érintettek.

Nézzük a bibliai elnevezéseket. Góg, Magóg és Rós. Kik lehetnek ezek a mai népek? Az északi térségek, Izraelhez képest nézve, értelmezésünk szerint Oroszország. Nem biztos, hogy az egész Oroszország területe. Ki az a Mések és a Tubal? Ókori kis-ázsiai népek, elsősorban a mai Törökország része. Perzsia egyértelmű. Ami ebben az egészben egyértelmű az Irán szerepe. Kus és a szerecsenek, az ókori Núbia, főleg a mai Szudán és a környező térség. Pút-líbiaiak, Líbia és a környező észak-afrikai területek, ezek a mai területek. Mondom, pontosan nem lehet országra beazonosítani, de azokat a részeket területre viszont teljességgel be lehet. Gómer, az a kimmerek, a Fekete-tenger és Anatólia térsége, és van a Tógarma, az Kelet-Anatólia, esetleg a mai Örményország környezete, ami ezeket a népeket jelenti. Nyilván itt nem tudunk teljes képet meghatározni, Perzsia az, ami teljesen egyértelmű. Mések is, Tubal nem biztos, Moszkvára, meg nem tudom, mire azonosítják. Nem tudjuk pontosan beazonosítani. Tehát a mai Oroszország területén valahol élő népek ott vannak mindenesetre. Nem lehet konkrét városokat ez alapján beazonosítani.

Nézzük a jelenlegi kapcsolatukat Izraellel. Nézzük, hogy bontakoznak ki a végidők eseményei, merre folynak ma az események. Ezek nyilván előzmények és nem a beteljesedés. Nézzük Irán és Izrael viszonyát. Bombázzák egymást, tehát a viszony ellenséges. Február 28-án kezdődött amerikai-izraeli-iráni háború után továbbra is súlyos a konfliktus. Egyértelmű, itt semmi nem történt. A Reuters jelentéseit néztem meg egyébként, onnan vettem az információkat.

Nézzük meg Oroszországot! Nem szövetséges, összetett vele a kapcsolat. Izraellel fenntartja a diplomáciai kapcsolatait jelenleg, ugyanakkor Irán egy nagyon fontos stratégiai partnere. Egy november 2-i elemzés szerint a két ország együttműködése az iráni háború hatására továbbra is mélyül, kezd

összeállni. Még nem ellensége Izraelnek, de Izrael legfőbb ellenségével már szövetséges bizonyos tekintetben. Ez azonban nem jelenti azt, hogy Oroszország akár most egy szárazföldi támadást indítana Izrael ellen. Most még nem, jelenleg, de erősen utalnak jelek arra.

Nézzük meg Törökország helyzetét. Ott is erősen feszült a viszony. A diplomáciai kapcsolatok nem szűntek meg Izraellel. Korábban elég jó kapcsolatuk volt, de jelentősen megromlottak. A török kormány élesen bírálja Izrael palesztin területein folytatott politikáját. Az október 23-ai török külügyminisztériumi nyilatkozat is ezt tükrözi. Törökország NATO-tagsága viszont nem jelent Izraellel kötött katonai szövetséget.

Látjuk a mai helyzetet, és akkor látjuk a teljes képet, hogy alakulnak az Ezékiel 38, 39. fejezetek beteljesedései, hogy ezek az országok így viszonyulnak Izraelhez, és ezt kétezerötszáz évvel ezelőtt valaki tudta. Ez egyszerűen megdöbbentő, az emberi elme számára felfoghatatlan. Az időjárást két napra nem tudják pontosan megmondani – és ez nem kritika akar lenni, csak egy megjegyzés –, de most gondolj bele, hogy valaki kétezerötszáz évvel ezelőtt ilyen pontossággal ilyen dolgokat előre kijelent, és még mondják a Bibliáról, hogy ez csak mese.

Szudán. Nem szövetséges, rendezetlen kapcsolat. A mai Szudánról beszélünk. Fontos az, hogy a bibliai Kus földrajzilag nagyobb biztonsággal kapcsolható az ókori Núbiához és a mai Szudánhoz, mint a mai Etiópia egészéhez. Tehát ezeknek az országoknak lehet, hogy csak részeiről van szó. Etiópia jelenleg együttműködő partner Izraellel. Tehát látjátok, hogy még nincs kész és nem állt össze a teljes koalíció, de a dolgok nagyon erősen arrafelé tartanak. Különösképpen ellenpélda, Izrael és Etiópia diplomáciai kapcsolata jó. Izrael elnöke februárban hivatalos látogatást tett Etiópiába, és a többi területen elmélyülő együttműködésről beszéltek. Tehát jelenleg nem lenne szerencsés Etiópiát Izrael ellenségeként bemutatni.

Nézzük Líbiát! Nincs diplomáciai kapcsolat. Líbia nem normalizálta a kapcsolatait Izraellel. Az ország politikailag megosztott, több hatalmi központtal működik, ezért nem beszélhetünk egységes, stabil katonai szövetségi magatartásról, tehát még ő sincs ott.

Mit mondhatunk Sébáról, Dedánról és Társisról? Ők azok, akik nem vesznek közvetlenül részt a katonai akcióban Izrael ellen. Az igehely az Ezékiel 38.13. Őket külön kell kezelni. Az arab félsziget térségéhez kapcsolódik ez a három hely. Társis földrajzi azonosítása vitatott, gyakran a távoli tengeri kereskedelmi népekkel hozzák őket összefüggésbe. A kereskedők és hozzá tartozók kérdése inkább a zsákmányszerzésre irányuló figyelmeztetésként olvasható, mint ahhoz, hogy a támadáshoz csatlakozzanak. Tehát ott sem fog mindenki egyetérteni az Izrael elleni támadással.

A mai helyzetben Szaúd-Arábia továbbra sem normalizálta a diplomáciai kapcsolatait Izraellel, míg például az Egyesült Arab Emírségek igen. Ezek azonban nem bizonyítják, hogy a bibliai nevek konkrét, jövőbeli politikai szerepet vállaljanak. Tehát az a lényeg, hogy pontosan nem lehet beazonosítani az országokat, a térséget viszont igen és az akkori térségben ma ezek az országok szerepelnek.

Mennyire látszik kibontakozni a prófécia? Még ez is egy nagyon érdekes dolog, és akkor itt valószínű abba fogom hagyni és majd innen folytatom. Négy figyelmeztetés különösen figyelemre méltó. Irán és Oroszország közeledése. Ez már hajaz arra, ami be fog következni. Az együttműködés politikai és katonai területen is erősödött, ami összhangban lehet egy jövőbeli koalíció lehetőségével.

Akkor nézzük! Törökország-Izrael kapcsolatának romlása. Törökország kapcsolata a korábbi szorosabb együttműködéshez képest sokkal kritikusabb Izraellel szemben. Látszik, hogy annak az irányába megy, hogy nem javult a kapcsolata Izraellel.

Izrael körül továbbra is jelentősek a katonai feszültségek, a közel-keleti konfliktusok és a nemzetközi érdektelenségek miatt a bibliai háborús képek sokak számára aktuálisak, de a jelenlegi háborús helyzet különbözik attól, amit az Ezékiel 38,39 mond.

A negyedik figyelmeztető pont, amiről beszélnünk kell, hogy a teljes koalíció még nem alakult ki, tehát ez még nem történt meg.

Nézzük az összefoglalást. A jelenlegi fejlemények bizonyos szempontból hasonlítanak az Ezékiel próféciájában leírt eseményekhez, de még nem teljesültek be. Itt lesz érdemes majd beszélni más próféciákról is, de ezt jövő alkalomra hagyom. Tudom, hogy egy kicsit sok volt az adat, meg sok minden talán zavarosnak látszik, de a mai üzenet lényege, hogy egy kicsit összegezzem az egészet: a végidők beteljesedéséhez figyelembe kell venni Dániel próféciáját az Ószövetségből. Itt különösen az antikrisztus megjelenése, a szövetségkötés, meg a szakadás. Figyelembe kell venni, nagyon fontos az Ezékiel 38-ban a Góg és Magóg háború, mert az, ahogy itt több okból kifolyólag is az Írásokból bizonyítva van, még nem történt meg, és nem is történhetett meg, hiszen nem volt olyan történelmi helyzet, nem volt olyan állapotban Izrael, hogy ez megtörténhessen, mert fizikailag Izrael sem létezett, tehát nem teljesedhetett be.

Ebből logikusan következik, hogy mivel minden prófécia beteljesedett, de ez még nem következett be, akkor ezután fog bekövetkezni. Itt vetettük fel a következő kérdést, hogy mikor. Nyilván a kegyelem korszakán kívül fog esni, a kegyelem korszaka pedig az elragadtatással és a Krisztussal elhunytakkal fog megszűnni. Tehát mindenhogyan Góg és Magóg háborúja az Ezékiel 38. és 39. szerint az antikrisztus megjelenése után, vagy nagyon előtte, vagy közvetlen a megjelenése után fog bekövetkezni. Megnéztük azt, hogy milyen erre utaló jelek vannak, megnéztük egy kicsit a mai helyzetet. Mondom, mindezt csak nagy vonalakban. Az volt a mai tanítás célja, hogy lássuk, hogy amit Isten megmondott az Igében, az be fog teljesedni.

Mi a jó hír? Az, hogy nyitva van a kegyelem ajtaja, nyitva van a bárka ajtaja, bárki bemehet. Bárki megszabadulhat ezektől a szörnyűségektől, mert ez még csak a szörnyűségek kezdete, ami fog történni a Góg és Magóg háborúval. Az igazából nagyon súlyos ítéletés a hét év második felében fog történni, amikor az emberek a halált keresik és meghalni sem tudnak. Ott az egy szörnyűséges dolog lesz. Erről beszél Jézus a Máté 24-ben, hogy sem előtte, sem utána olyan nem volt. Ezért nem szerencsés, hogy a mai politikai helyzet alapján ítéljük meg, hogy az Úr mikor jön vissza. Szigorúan a Biblia alapján kell és valóban ott vagyunk az utolsó idők legeslegvégén. Most mi ülünk a történelem színpada előtt, itt az Írások egy kicsit elhúzzák a függönyt, hogy lássuk, mi játszódik a színpadon és mi ezt innen nézhetjük, a monitorokon, a híreken keresztül láthatjuk a mai eseményeket, és összevethetjük a Bibliával.

Számunkra a kiindulópont nem a mai események. A fő kiindulópont vagy valamelyik háború, mert ha jön valamilyen háború, akkor egyből megjelennek a próféták, és már tudják a tutit. De mi az, ami történik? Az történik, amit a Biblia leír, és ezt a kettőt konkrétan össze lehet vetni.

Én tudom, hogy most nagyon lefárasztottalak benneteket, de én azt is hiszem, hogy talán lesz egy összképetek arról, hogy milyen korszakban élünk, mi folyik, mi történik ma körülöttünk, és mi az, ami meg fog történni. A vége a hívők számára a lehető legjobb. Igazából nekünk eddig nem múltunk van, - mindegy, hogy hány éves vagy, ezt csak mondom a generációs problémák elfedésére - nekünk jövőnk van! Mindannyiunknak jövőnk van. Ámen! Dicsérjük az Urat és adjunk hálát Neki!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

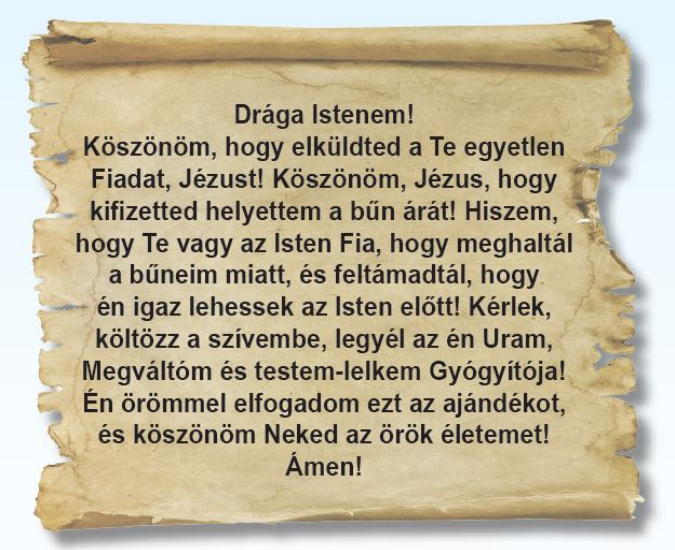
Drága Istenem!
Köszönöm, hogy elküldted a Te egyetlen
Fiadat, Jézust! Köszönöm, Jézus, hogy
kifizetted helyettem a bűn árát! Hiszem,
hogy Te vagy az Isten Fia, hogy meghaltál
a bűneim miatt, és feltámadtál, hogy
én igaz lehessek az Isten előtt! Kérlek,
költözz a szívembe, legyél az én Uram,
Megváltóm és testem-lelkem Gyógyítója!
Én örömmel elfogadom ezt az ajándékot,
és köszönöm Neked az örök életemet!
Ámen!